

Bilemeyiz

— Tuğsel Karakırık · 19 Mart 2024

Bilemezsin

Nasıl sıcak aktığını gözyaşımın

Nasıl sokağa attığın kendini garbımın

Nasıl sayıklar olduğumu birden adını

Bir birayla biradere

Bilemezsin.

Nasıl karanlık gecelerin

Aydınlığa bin nasırla kavuştuğunu

Ve kavuğundan bir gecede kovulduğunu

Bilemezsin

Sevmeyi ben de bilmiyorum sevgilim

En az senin kadar en çok ben kadar bilmiyorum

Aramızda uçurumlar var yaramızı uçuracak kadar...

Belki de bundan iyi geliyorsundur

Seni görebildiğim o kısacık anlarda

Bilemezsin doyamadığımı sana

Anlarsın ama bilemezsin doyuramadığımı şu ruhumu seninle

Şimdi sen kalkıp gelsen

Adımların bir ileri iki geri, cebinde üç kuruş, yüzün beş karış

Ben yine dokuz doğururum sana

Aynı heyecanla bakarım o kararlı ama bir o kadar da korkak alnına

Geçmişin izlerini o alından anlarım ben

Her çizgisinde yollarım olsun diye

Her yol şakaklarıma yağsın ister dolu, ister kar, ister fırtına ile

Bilemezsin

Sokakta seninle çocuklaşma gibi arzularımın çocukça olmadığını

Ve bilemem oyuncaklar gibi yanında yaşamadığımı

Bilemem

İçinde ne yatar, niyetinde ne var

Amacının aracı mahalleimde gezer mi bilemem

Bilemem tarifi imkansız kokunun tarihi isimsiz bir korkuluktan gelip gelmediğini

Ben seni anlayamam sen çözersin beni

Göstermezsin sevgini, göremem belki olmayan eylemi

Bilemem aklının bende kaldığı saatlerde ne hissettiğini

Zaman dursun mu diyorsun içinden

İçinin zamanı durdurmaya gücü yeter mi
Bilemem
Paylaşmazsan bir şeyleri
Bir gününü, bir geceni, bir hecen
Bilemem benimle konuşmazsan
Kavuşmanın ne anlamı kalır
Benleyken benden ayrırsan

TUĞSEL KARAKIRIK